

## **Nora – Hiša lutk obnova**

Zgodba se začne dan pred božičem, ko se Nora vrne s prazničnih nakupov. Doma jo pričaka mož, po njunem pogovoru pa ju obiščeta družinski prijatelj doktor Rank in Helene Lindejeva, Norina dolgoletna prijateljica. V pogovoru s Helene se Nora izpove da je pred leti je ponaredila očetov podpis, da bi si izposodila večjo količino denarja za moževo zdravljenje. Torvald tega ni nikoli izvedel, saj je bilo to dejanje Nori v ponos in mu je nameravala povedati, ko bo stara in ne več tako lepa, saj je mislila, da jo bo imel zaradi tega še raje. Gospa Lindejeva izrazi željo, da bi delala v mestu, Nora pa predlaga možu, da prijateljico zaposli v banki, kjer je pred kratkim postal direktor. Torvald predlog sprejme, zato pa mora odpustiti notarja Krogstada. Nora ostane doma sama z otroki, v tem času pa jo obišče Krogstad in ji začne groziti. Da bo vse o ponaredbi povedal njenemu možu, če se ne bo zavzela zanj, on pa ji in bo obdržal službo. Nora postane zelo strah in ko se mož vrne, ga poskuša na vsak način pregovoriti, naj ne odpusti notarja. On pa ji odvrne, da takega prevaranta, ki je ponarejal dokumente pač ne more imeti v službi. Ko Krogstad to izve, pusti v nabiralniku pred Norino hišo pismo, v katerem je razkrita vsa resnica. Ključ od nabiralnika ima samo Torvald, zato je Nora obupana. Zateče se k prijateljici Lindejevi in ji pove od koga si je izposodila denar. Prosi jo, da naj gre medtem ko bosta z možem na plesu do Krogstada in ga prepriča, naj zahteva neprebrano pismo nazaj. Helene res pristopi do notarja, med njunim pogovorom pa izvemo, da je bila že zelo dolgo zaljubljena vanj. Predlaga mu, da bi končno bila skupaj, saj je sama, pa tudi on je bil vdovec, ki je za svoje otroke potreboval mater. Krogstad je navdušen in pristane na predlog o vrnitvi pisma. A Lindejeva je vseeno prepričana, da bo za njeno prijateljico boljše, če se končno razkrijejo skrivnosti in njen mož izve resnico. Ko se zakonca vrneta s plesa, gre Torvald v svojo sobo, da bi v miru pregledal prispelo pošto. Nora pa med tem spakira nekaj svojih stvari, saj je odločena, da bo odšla stran od svojega moža in otrok, da jih s svojim vedenjem ne bi pokvarila. Torvald se vrne v dnevno sobo in Nora mu vse prizna. Prosi ga naj ji pusti oditi, on pa jo obtožuje, da mu je uničila srečo, ogrozila kariero, da je vse pokvarila in da nikakor ni sposobna skrbeti za njune otroke. Nora postane še bolj potrta, saj je pričakovala, da se bo zgodilo tisto »čudovito« kot je sama to imenovala. Mislila je namreč, da bo mož videl, da je bila zanj pripravljena narediti čisto vse in jo zato imel še raje. Zelo pozno pri vratih nekdo pozvoni. Prispelo je pismo za Nora. Torvald prepozna Krogstadovo pisavo in ji zato pismo vzame ter ga sam prebere. V njem je zadolžnica, ki je bila edini dokaz o Norini ponaredbi. Ko pismo prebere vzklikne od veselja in ves srečen vpije, da je rešen. Ženi ponavlja, da je srečen in da zdaj ni nobenih razlogov, da ne bi ostala doma. Pomiluje jo, ker je morala to breme sama prenašati, trpeti in zdaj ve, da je vse storila samo zato, ker ga je imela rada. Ko je vse razjasnjeno, se Nora hoče pogovoriti s svojim možem. Pove mu, da v hiši ne bo ostala, čeprav ji je odpustil. Ugotovila je, da je že vse življenje nekomu lutka- sprva očetu, sedaj možu. Ne more več tako živeti in zato bo odšla, da se vzgoji in da končno odraste. Pove mu, da ni bila nikoli srečna, le vedno dobre volje. Tako si je zapravljal tudi njeno ljubezen. Verjela je, da bo mož prevzel krivdo nase in ji tako dokazal ljubezen, namesto tega pa jo je obtožil. Izmenjata si poročna prstana in Nora odide.

## **ZAKLJUČEK**

Skozi zgodbo spoznamo, kako pomembno je, da si v življenju tudi srečen, kljub temu da so ženske, ki jih imajo v za manjvredne od moških. Skoraj 130 let po izidu Nore se na svetu še vedno borimo proti predsodkom, da so ženske dobre le za kuhanje, pospravljanje in vzgajanje otrok. V nekaterih družbah smo se uspešno spopadli z njimi, nekatere so šele na začetku bojev za enakopravnost med spoloma. Nora nas lahko nauči, da ne smemo biti nikogaršnja lutka, torej moremo samozavestno in pogumno stopati po poti, ki smo si jo načrtali, v katero verjamemo, čeprav to včasih prinaša neprijetne posledice, saj se je za končni cilj vredno boriti